

Supplerende svar (27/6 97)

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

I forlængelse af tidligere besvarelse af spørgsmål nr. S 2485 af 9. juni 1997 stillet af Lene Espersen (KF) fremsendes hermed til Folketingets Erhvervsudvalg kopi af redegørelse modtaget fra Lynettefællesskabets A/S ved advokat Michael Gjedde-Nielsen.

Bilag

NOTAT
vedr. Dafeta Trans ApS
mod Lynettefællesskabet I/S

I min egenskab af advokat for Lynettefællesskabet I/S er jeg blevet anmodet om at redegøre for forløbet i ovennævnte sag fra Klagenævnets kendelse af 10. februar 1997 til dags dato.

Klagenævnets kendelse, som jeg forudsætter bekendt, indebar, at Lynettefællesskabet I/S' beslutning om at indgå kontrakter med Herling & Co. ApS blev annulleret.

Det bemærkes, at kontrakten vedrørende Damhusåen på tidspunktet for Klagenævnets kendelse var opfyldt fuldt ud, og de arbejder, der var omfattet af kontrakten vedrørende Lynetten, var meget langt fremskredne.

Klagenævnets kendelse indebar endvidere, at Lynettefællesskabet I/S i omkostninger til Dafeta Trans ApS skulle betale kr. 25.000,- inden for 14 dage. Sidste frist for betaling af omkostningsbeløbet var således den 24. februar. På grund af en ekspeditionsfejl blev beløbet ikke betalt den pågældende dag. Samme dag tilskrev Dafeta Trans ApS' advokat, advokat O. Møller Jespersen, herefter Fogedretten i København med anmodning om, at beløbet blev tvangsinddrevet. Dette skete i strid med sædvanlig praksis uden en forudgående kontakt til mig. Jeg blev således først underrettet om dette skridt ved advokat Møller Jespersens brev af 24. februar, modtaget den 25. februar.

Jeg kontaktede straks advokat Møller Jespersen og påtalte det usædvanlige og uacceptable i den valgte fremgangsmåde og meddelte samtidig, at omkostningsbeløbet ville blive fremsendt samme dag. Advokat Møller Jespersen tilbaged kaldte herefter ved telefaks af samme dag rekviritionen til Fogedretten i København. Dafeta Trans ApS har selv afholdt gebyret til Fogedretten.

I slutningen af februar havde jeg nogle telefoniske drøftelser med advokat Møller Jespersen vedrørende en forligsmæssig afslutning af sagen, der indebar, at Lynettefællesskabet I/S betalte en økonomisk kompensation til Dafeta Trans ApS. Under disse drøftelser var der enighed om, at det selvsagt ikke var muligt at give kontrakterne til Dafeta Trans ApS, da den ene kontrakt, jf. ovenfor, var fuldt udført, og den anden kontrakt stort set var afsluttet.

I begyndelsen af marts blev der aftalt et møde i Horsens den 20. marts 1997 med henblik på at undersøge mulighederne for at bilægge sagen forligsmæssigt.

Ved skrivelse af 4. marts 1997 modtog jeg fra advokat Møller Jespersen en specifikation af Dafeta Trans ApS' erstatningskrav opgjort til kr. 4.304.000,-.

Det bemærkes i den forbindelse, at Dafeta Trans ApS' tilbud på henholdsvis Damhusåen og Lynetten var på 2,3 og 5,6 mio. kr.

Erstatningskravet var opstillet uden hensyn til, hvad almindelige erstatningsretlige principper på dette område giver grundlag for at kræve.

Da Lynettefællesskabet I/S havde et stærkt ønske om at finde en forligsmæssig løsning på tvisten, indvilgede man på trods af ovenstående i at deltage i det berammede møde.

På mødet erkendte Lynettefællesskabet I/S, at en rigtig anvendelse af de evalueringskriterier, der var gældende for udbuddene af de to kontrakter, ville have ført til, at Dafeta Trans ApS skulle have haft kontrakten på Lynetten. Derimod skulle kontrakten vedrørende Damhusåen være givet til et andet firma.

Lynettefællesskabet I/S erklærede sig derfor indforstået med at betale en erstatning til Dafeta Trans ApS vedrørende kontrakten på Lynetten. I overensstemmelse med retspraksis på området måtte en sådan erstatning udmåles skønsmæssigt med udgangspunkt i Dafeta Trans ApS' tabte avance på denne kontrakt.

Jeg mener mig ikke berettiget til at afsløre det nærmere indhold af parternes forligsforhandlinger, men jeg kan oplyse, at Dafeta Trans ApS' betingelser for at forlige sagen var, at Lynettefællesskabet I/S betalte et beløb på over 1 mio. kr. Efter Lynettefællesskabet I/S' vurdering var der med udgangspunkt i den foreliggende retspraksis på området ikke grundlag for at betale et beløb i denne størrelsesorden. Da Lynettefællesskabet I/S som nævnt lagde vægt på at finde en forligsmæssig løsning af tvisten, tilbød man